

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 frt.
Nyiltér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentellen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Resignatio!

E szó kettős értelemben van forgalomban. Rendezetlen határral bíró községek mint megváltót szokták várni a határ rendezésnek végeleges befejezését s az ezt betetőző jogcselekményt, az új birtok átadását honnan, honnan nem, elneveztek a latin nyelvet sürribben alkalmazó elődeink resignationak. Ez egy igen kellemes állapot. Olyan forma a gazdának, mint a betegnek az, midőn egy hosszas betegségéből, a mely őt ágyhoz szegezte, fellábbad.

A másik értelme a szónak egy bizonyos kedélyállapotot jelent, midőn az ember küzdve a sorssal hosszasan, vágyva a jó után, munkálva szorgalmasan, utoljára is ama meggyőződésre jut, hogy nem nékie adatott az égtől az, hogy a célt, melyet magának kitűzött, melyért keble hevült, elérje. Csalódva emberekben, intézményekben, utoljára megadja magát a vak sorsnak, céljának elérésénél a következetes munkát sikertelennek találva, reá bizza életének hitvány csónakát a véletlennek szeszélyes hullámainak. Resignálódik.

Szilágy-Somlyó várossa ez utóbbi értelmű resignatio előtt áll. Áll pedig épen akkor, mikor már-már az elsőnek vélt mihamarább örövendhetni.

Tagosítási ügye, mely kezdődött ez előtt néhány és még 30 évvel a Debrecenbe decentralizált kir. tábla által elintéztetett. Elintéztetett pedig olyan formán, hogy az eljárás törvényszék ítélete meg lön semmisítve. Most már városunk ott van, a hol a mádi zsidó, visszaért oda, a

honnan elindult. Nem resignatio: tagosítás, hanem resignatio: a sors előtti megadás áll városunk előtt.

Vagy talán attól a kir. törvényszéktől, mely a már előtte 10-12 évig folyt ügyet, fennállásának huszadik évében, évenkénti 1-2 helyszínen tartott tárgyalás után, ezekben számítható költségek felidézése mellett csak úgy tudta ítéletesen el látni, hogy ítéletét, mely pedig komoly s alapos tanácskozásnak kellett, hogy eredménye legyen, mint pozdorját a szél, törje szét a fiatal kir. tábla, vajjon attól a kir. törvényszéktől számíthatunk-e hónapok alatt újabb és olyan alapos elbírálást, mely helyét megállja, mit a nem kétséges jóakarát nem semmisítsen meg a felsőbb fórumnál, hanem vagy helybenhagyást találjon ott, vagy legalább is egészében fenn hagyva, csupán részleteiben szenvedhessen változtatást.

Bár remélhetnők.

Adjuk meg magunkat a sorsnak. Az intézményeket, melyek állapotunk javítására felállítvák, megváltoztatni nekünk módunkban nincs. Érzéket az urbéri ügy intézéséhez bár adnánk szívesen, de nem lehet. Alaposságot ez ideges szüzadban nem a mi környezetünkben kell keresni. Jó akaratot? Azt a tett mutat.

Csak szántsuk-vessük be földjeinket úgy, mintha 30 év óta semmi nem történt volna s még évekig történhetik sok minden eme Sz.-Somlyó várossára nézve vitalis kérdés eldöntése körül.

Néhány megjegyzés

a „Zsidó iskola” című, a „Szilágy-Somlyó” 34. számában megjelent cikkre.

Elismerjük, hogy helyi sajtónk csak magasztos hivatását teljesíti, midőn megnyitandó iskolánkról, mint közérdekű, a közvélemény ítélete alá tartozó ügyről a nyilvánosság foruma előtt megemlékezett; de nem lehet eléggé sajnálkoznunk a fellet, hogy ezen kötelességének teljesítésében, — megengedjük, hogy nem rozszakaratóból, de mindenesetre téves információk alapján, félre nem ismerhető célzatosságból indul ki, a mennyiben, eltekintve néhány odiosus oldalvágástól, pusztá jövőndőlészter kombináció révén olyasmit állít, a mit máskülönben csak a praeoccipált előítélet, de semmiképen az adott körülmények tárgyalagos egybevetése sugallhat. Így többek közt már azon következtetés, hogy iskolánk, mivel hogy orthodox jellegű, „határozott visszaesést jelent”, sem logikailag helyes, mert először még meg sem kezdte működését, másodszor pedig azért, mert — nem említve azt, hogy elemi iskolák tekintetében jóformán nem is ismerünk orthodox jellegiséget — a tanügyi hatóságok a közoktatásról szóló évi jelentései után szerte a hazában köztudomásulag beigazolt tény, hogy az orth. izr. hitközségek által fenntartott iskolái éppen úgy állanak a kor színvonalán s éppen úgy állanak a magyar cultura szolgálatában, mint akár a debreceni ref. iskolák. Hogy a mi iskolánk minő eredménnyel fog működni, azt csak a jövő fogja megmutatni, de hogy azt magyar hazafias szellem fogja minden ízében átlengeni, ezt már jóeleve határozottan kijelenthetjük; de kijelentjük egyúttal, hogy iskolánk megnyitásával távolabbról sincs szándékunk bizalmatlanságot demonstrálni a községi népiskola ellen, sőt hálatalten elismerjük, hogy fennállása óta áldásosan működött s működni fog ezután is. Iskolánk megnyitására azonban sajtólagos körülmények kényszerűsége folytán utalva vagyunk. Tudvale-

vőleg a zsidó vallás egyházi nyelve a héber; e nyelven szól az ima, ezen olvasgatik fel a szentírás, minélfogva elodázhatatlan szükség gyermekeinkre nézve, hogy e nyelven nemcsak olvasni, hanem lehetőleg megérteni tanuljon. Eddigélé ezen úgy volt segítve, hogy minden szülő tetszése szerinti tanítónak magát mondott egyénnel bizonyos havi tandíj fizetés mellett megegyezett, hogy gyermekét szabadon választandó helyiségben, akár a padláson, csak lehetőleg minél több időt át ezen ismeretekre oktassa. Hogy ilyen körülmények közt milyen lehet a gyermek nevelése, s mennyi ideje marad az üdülésre, annak megítélését azon t. szülők józan felfogására bizzuk, kik állítólag ezen iskolánk ellenesei.

Mondják állítólag, mert tudomásunk szerint, egy-két szülőt leszámítva, iskolánknak elvi ellenesei nincsenek. Maga azon intelligens egyén, ki az állítólag 50 aláírással ellátott kérvény dolgaiban oly neveléses szerepre adta magát, nem a nevelés s oktatás iránti szent buzgalomból, hanem kicsinyes magán boszúból lépett a denunciació megvetendő lejtőjére. Megelégedésünkre szolgál ezuttal constatahatni, hogy a beiratások már is szép eredménnyel bíznak, a mennyiben még azok is, kik első pillanatban félrevezetve, legjobb szándékunk ellen állást foglaltak, később felvilágosítva s a tényállás valódiságáról, gyermekeiket beíraták. A mi pedig a kényszer tanításról állított, az merő koholmány, de koholmány az is mintha azon gyermekek hitoktatásáért, kik a közs. iskolát fogják látogatni, az eddigi évi 2 forintnyi tandíj nál nagyobb összeg lenne fizetendő. Ezzel tárgyunkat kimerítettük volna, s csak azon kérésünk marad fenn, iskolánk működését figyelemmel kísérni s az esetleg tapasztalható hiányokra bennünket jóakarattal felhívni, mi pedig ígérjük, hogy nem fogunk késni, a méltányos kívánságnak lehetőleg eleget tenni.

Brüll Károly,
elnök.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcaja.

Egy modern házasság.

Történetem természetesen nem olyan régi, hogy avas lenne, de nem is olyan új, hogy éretlen gyümölcs módjára a kíváncsiak fogát elvászolja.

Egy időben a svábhegyi villákban azt beszélték, hogy Ungvári Jenő (persze más volt a becsületes neve) a legboldogabb ember a világon.

Neki van a legszebb, legkedvesebb, legműveltebb, leggazdagabb felesége.

Ennek a kedves nőnek minden megadatott, a mivel egy férjet boldoggá lehet tenni, ellenben semmi sem volt, a mivel azt megszoríthatná; még anyóst sem vitt a nyakára, e helyett egyik fővárosi közjegyző az esküvő utáni napon egy 100,000 forintos takarékpénztári könyvecskét (de nem csabait, hanem első házait) kézbesített neki, mint annak örökségét.

Már az is ritka dolog, hogy egy anyós magát ilyen nemesen helyettesítse.

Mi hiányozhatott itt a boldogságból? Mert biz abból — úgy van az már elrendelve (és pedig ama bizonyos trombitás szerint „rosszul”) — mindig hiányozni kell valaminek.

Szerették egymást, — összeillő pár volt, úgy tudta és tartotta mindenk, ők még jobban, mert próbálták.

Talán a gólya? ... Oh az sem!

Ez a madár csak az olyan házfedelét kerüli, melyben az emberek veszekednek, vagy a honnan a fészket durván el-

dobálják, de aztán arra — ha igaz a mint mondják — boszúból tüzes üszköt visz, vagy maga helyett a kakukkot küldi.

Egyik borzasztóbb, mint a másik.

Ungvári Jenőt és a feleségét a gólya is kitartotta, de csak az első esztendőben, azután még az ereszté rászorult fecske sem rakott fészket a házokra, mert a hol baj van a kréta körül, ott még a madárnak sincs kedve füttyörészni.

Baj! Ha ez nem volna, gyerekség lenne meghatározni a boldogság fogalmát, de így megpróbálni is annyi, mint hazudni akarni.

Egy szép derült tavaszi nap alkonyán a mint Ungvári Jenő bájos feleségével, meg a kis egyetlenökkel ott játszadoztak a villájuk körüli kis kertbe a jácint és nárcisok között, azt hitte volna az ember, hogy e kis család élete és öröme éppen olyan igaz és tiszta, mint maga a tavasz és virágainak illata.

Ungvári Jenő azonban lopva órájára tekintett s egy pár jóízű ölelés és csók után ott hagyta ezt az aranyos boldogságot.

Felesége az egészet természetesen találta, hisz ez volt férjének rendes szokása. Délután öt órakor jő haza a miniszteriumból, hol elsőrangú szorgalmnak tartják, megebédél s hat óráig nagyon kedves férjecske, azután elnyelnek a casinók és a klubok, de hát ennek így kell lenni, ha már másként nem lehet. Barátnőinek férjei is úgy tesznek s azért azok is boldogok.

No bizony ő nem afféle excentrikus fruska, hogy szabályrendeletekkel regenerálja a férfi szokásokat, komolyabb és okosabb is annál.

Ölébe vette fiacskáját, sétálgatott vele, danolgatott neki, jácintokat téptek, szagolgatták e kedves virágokat, s ezek-

nek illata s a balzsamos lég szivása mindkettőjüket boldog álomba meríté.

A bubá aludt, a mama álmodott.

Azt álmodta, hogy az élet nagyon pompás, nagyon kellemes, s dacára, hogy Ádám az almába bele harapott, — még mindig van egy csipetnyi paradicsom a földön.

Már hogy is ne lenne! Ime ott a bizonyosság az ólében, ott alszik annak kedves symboluma a — baba.

De mi ez? Mi suhan feléje a park kavicsos utain olyan kigyó szisszenéssel, óvatossággal, és biztossággal.

A neszről mindjárt tudja, hogy ez egy selyem uszály csapkodása s mire szempillái a bűvös álmokból felpattannak, már egy magas, distingvált, fiatal nő áll előtte, s egy hangtalan mozdulattal üdvözlí:

— Bocsásson meg asszonyom — bár nem ismerjük egymást — de ide kellett jönnöm, hogy megóvjam valódi, vagy összetörjem képzelt boldogságát.

— Férje jegyesem volt s önt vette feleségül. Csalódásom keserű, de elviseltem, mert egy oly vetélytárs, mint ön, legalább megóvta büszkeségemet. De most meggyőződtem, hogy férje megcsalja önt is, s azóta iszonyu gyűlöletet érzek férje iránt.

— Jöjjön — nézzen reám — megjelenésem elég biztosíték arra nézve, hogy karomat elfogadhasa. Győződjön meg saját szemével, férje e percben légyotton van, aztán semmi feltűnés, nem is kell messze mennünk, innen alig a negyedik villa!

Ungváriné bár meglepetve, de mint előkelő okos asszonyhoz illik, elég nyugodtan hallgatta végig vetélytársnőjét, de az utolsó szavak mintha a szívébe nyi-

laltak volna, pedig már készen volt az elutasító felelettel.

Alig a negyedik villa! Ah! az ismert művész nő villája, kinek fellépéit férje mindig olyan elragadtatással kíséri. De nem, még sem. Nem szabad felülnie ennek az ismeretlen hölgynek, azonban csak izgatott hangon tudta megadni a tagadó választ, mely abban állott, hogy a nélkül, hogy az előtte álló nő fellépését mérlegelni kívánná, kijelentette, hogy férje az ő tudtával van ott, a hol van.

Az idegen nő gunyosan mérte végig szemével Ungvárinét.

— Jól van asszonyom, úgy látom a hitvesnek sincs több joga, mint a szeretőnek, vagy pedig oka van reá, hogy azzal ne éljen! Isten önnel!

A nyíl talált, Ungváriné szédülni kezdett, s úgy érezte, hogy máshova nem támaszkodhatik, mint az idegen nő karjára, s azt görcsösen megragadva kiáltott fel: Mehetünk!

A villák e helyen csaknem egy nyílt kertutcat képeznek. Minden feltűnés nélkül lehet az egyikből a másikba jutni, s a beállott est homálya is fedezte őket.

A művész nő parkjában a bejáratoknál apró lampionok égtek, de ezeket gondosan elkerülték, s az idegen nő a park végén egy sötétben hagyott bejáraton vezetett be Ungvárinét, egyenesen egy fedett lugashoz, melyből élénk párbeszéd, vidám női kacaj hangzott fel, mit csak a szenvedélyes csók csattanások szakítottak félbe éppen abban a pillanatban, midőn Ungváriné a lugas bejáratában megjelent, hogy a másik percben ájulva rogyjon össze.

Hetek multak el, míg a dologba beavatott házi orvos megengedte, Ungvári Jenőnek, hogy megpróbálja a feleségétől bocsánatot kérni.

Az ipartörvény módosítása.

Iparosaink érdekében vélünk eljárni, midőn az alábbiakban ismertetni kívánjuk azt a föltérjést, melyet a hazai ipartestületek központi bizottsága a kereskedelemügyi miniszterhez intézett.

Felette fontos ezen emlékirat, mert ugyszólván mindazt felöleli, ami a hazai kézműiparosoknak régi óhajait képezi.

A memorandum szerint az ipartestület éppen ipari központokat képező számos nagyobb vidéki városban nem létező, mely anomáliát helyesen annak tulajdonítják, hogy az ily testületek alakítása törvény által kötelezőnek ki nem mondatván, melyek vidékek iparosai részint figyelmen kívül hagyják az erők tömörülésének horderejét, részint pedig az ipartársulatokban gyűjtött vagyonukat féltve, az ipartestületek fentartásával járó, valóban csekély költségektől is visszariadnak és a törvény jeles célzatainak ez irányban való végrehajtásával szemben tagadó állást foglalnak el. Végre az illetékes hatóságok egy része nemcsak hogy köteleességszerűleg nem buzdítja az iparosságot a testület megalakítására, hanem ez intézménnyel szemben nem is tiltott ellenszenvvel viseltetik, annak hatósági jelleggel felruházott önkormányzati hatáskörében saját hatósági jogkörének csorbitását látva.

Valóban már az ipari adminisztráció egyformasága szempontjából is abnormis állapotot képez az, hogy egészen jelentéktelen községekben a csekély számú iparosok önkormányzatilag látnak el fontos iparhatósági teendőket, holott sok törvényhatósági joggal felruházott városokban a rendőrhatalóság végzi ugyanazon funkciókat. Mert csakugyan anomáliának tűnhetik fel, hogy számos jelentékenyebb iparu népelességgel bíró rendezett tanácsú városban mindeddig nem alakult meg az ipartestület.

A szerzett tapasztalatok következtében ma még kevésbé van alapos ok arra, mint a törvény megalkotásakor, hogy a testületi intézmény általánosankötelező rendszabályok által a képesítéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparosok egyetemére ki ne lerjesztessék. Még az az álláspont is, mely annak idején bizonyos jogosultsággal bírt, t. i. az intézmény életrevalósága még kipróbálva nincs, ma már túl van haladva és az iparfejlesztés, az iparos szakképzés és művelődés, valamint az ipari közigazgatás fontos érdekei követelik a törvény idevágó határozatainak módosítását.

Az a cél, hogy lehetőleg minden kézműiparos valamely testület kötelekezéshez tartozzék, csak úgy érhető el, ha el-ejtetik azon megkorítás, mely szerint csupán az ugyanazon községben lakó iparosok alakíthatnak ipartestületet.

A memorandum azon óhaj kapcsánban, hogy az iparosságnak minél széle-

sebb körei vonassanak be a testületi kötelezésbe, egyúttal életerős testületeket is kíván, a melyek képesek fontos feladatoknak minden irányban megfelelni.

Miután a kerületi ipartestületek alakulásáról, a felvételi és tagdíjhátralékokból keletkező pénzügyi hátrányokról, az ipari adminisztráció visszasságairól, az ipartestületi intézmény konszolidálásáról beszél, végül még iparosainknak, különösen az ifjaknak haladásra való ösztönzése, a haladóknak az elmaradottaktól való megkülönböztetése céljából kívánatosnak tartja, hogy a testületi alapszabályok intézkedhessenek az iránt, miszerint a tagok az ipartestület kebelében alakított szakbizottság előtt önként szakvizsgát tehesse, és az erről nyert mesteri oklevélre cégükön, számláikon és hirdetésműveikben hivatkozhasanak.

A tüzetes kifejtéshez képest javaslatait a következőkben foglalja össze:

Mondassék ki az ipartestületek alakításának, illetőleg az azok kötelezéséhez való tartozásnak általános kötelezettsége minden törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsú városra nézve, valamint mindazon helyekre nézve, melyekben legalább száz, képesítéshez kötött mesterséggel foglalkozó iparos van; továbbá, hogy ugyanazon iparhatósági területen egymáshoz közel fekvő községek, vagy közös ipartestületet alakíthatssanak, vagy pedig valamely már létező ipartestülethez csatlakozhasanak.

Az ipartestületi kötelezésbe vonassanak be mindazon ipartelepek, melyek főgyártási ágaikban képesítéshez kötött mesterséggel segédmunkásokat foglalkoztatnak.

Oly helyeken, hol ipartestület áll fenn, képesítéshez kötött mesterség önálló üzemére a hatósági igazolvány csak a befizetett testületi bekebelezési díjról szóló hiteles elismervény bemutatása mellett adassék ki.

A testületi díjak a kamarai illetékek módjára a közadókkaal együtt hajtassanak be és szolgáltatassanak át évnegyedenként az ipartestületnek.

Legfontosabbnak tartja azonban az emlékirat a képesítés szabályozását s e kérdéssel nagyon is behatóan foglalkozik.

Igy egyebek között a munkakönyv kiállításáról és a képesítés kijátszásáról következőket hozza fel:

A 101. §. d) pontja szerint a munkakönyv kiállítandó mindenki részére, a ki élte 15-ik évét betöltötte és igazolja azt, hogy iparosnál mint segéd dolgozik, megkülönböztetésül a gyárban való alkalmaztatástól. A mint az eddigi tapasztalat is igazolta, e rendelkezés csak arra vezet, hogy az iparban való gyakorlati szakképzés érdekében feltétlenül szükséges tanonckodás alól ki lehessen bujni és a képesítés céljának kijátszásával, a szolid iparüzés nagy hátrányára, könnyű szerrel iparjogositványhoz lehessen jutni. Már csak a törvénynek az ipari szakképzés

A látogatás két hétig tartott, de egy gonosz gölya a villa felett elkelepelte magát s Ungváriné újra kitiltotta a férjét egy évre.

Most Ungvári Jenő zárt ajtók mellett dolgozik, s abban fő a feje, hogy egy év múlva az akadémiának rendes tagja lehessen, mert hát csak a tudomány az, nem pedig a nők kegye, a mi visszavezetheti az embert az „elvesztett paradicsomba.“

De-Bere.

Egy senki . . .

Egy senki, — egy semmi, — egy pusztá null volt mindig. — A míg itt járt, kelt, botorkál közöttünk, cipelve a maga nehézségét, — volt-e számára egy jó szavunk? — Az erős, — kinevette a gyengeségét. — gyenge, — elébe tette a lábát, hadd botoljék!

Érdeme nem volt, — csak túrték. — Nem emelt senkit, — nem is emelték. — Közöséges napszámosa volt a „magas“ társadalomnak, — a ki dolgozott, — izzadott, — és nem követelt. — Legfeljebb egy szerény falat kenyeret, — vagy egy eldugott helyet a bőségben dobzódók asztalánál.

Minden hibája abban állott, hogy — gyenge volt. — Gyenge az élet erős harcával szemben, — gyenge azoknak a kik használni szerették volna, — gyenge ön-maga előtt, — gyenge mindig mindenütt. — Ráléptek — nem jajgatott. — Elűzték, — visszajött túrt, fáradozott tovább.

Hitt, — rászédtek, remélt, — csalódott, szeretett, — kigunyolták! — Nem volt senki a ki vezesse, a ki bátorítsa, — a ki támogassa. — Bolyongott egyedül ebben a nagy semmisségben, a melynek neve, — világ, — és lent belőle — senki, — semmi.

Az egész hosszú utat, a mit megfutott nem jelöli egyetlen nyom. — Homokban járt talán? — Nem, — emberek között.

előmozdítására irányuló üdvös intézkedéseinek, tehát a III. fejelet célzatainak érvényesülése szempontjából is kívánatos e pontnak elejtése.

Végül magának a 4. §-nak hézaga szintén jelentékenyen elősegíti a képesítés kijátszását. Az ott megállapított igazolási módokatok nélkülözlik a hitelesség garanciáit. A leggyakoribb esetek közé tartozik u. i. az, hogy szíveségből, vagy éppen nem tisztességes indokból kiállítatják a megkivántó munkabizonyítvány oly egyének számára, a kik szakbavágó műhelyben, vagy gyárban szakbavágó munkával egyáltalán nem, vagy csak igen rövid ideig foglalkoztak. Miután minden segédnek munkakönyvvel kell bírnia, másfelől pedig az ipartestület leginkább van abban a helyzetben, hogy ellenőrizhesse, vajjon a kimutatandó törvényes kelékeknek a tan- és munkaviszony tekintetében egyes esetekben elég van-e téve, a képesítés csak úgy juthat komoly érvényre, ha az iparhatóságok által, képesítéshez kötött mesterségekre, az iparigazolvány csak az illetékes ipartestület meghallgatása mellett és annak véleményezése adható ki.

A képesítés hatályosabbá tételére nézve a készitendő törvénytörvénnyel oly határozatokat óhaj felvenni, melyek szerint a képesítéshez kötött mesterségek önálló üzemeltetésére az igazolvány a tanoncbizonyítványon kívül, csupán az előírt szakmabeli foglalkozást igazoló munkakönyv bemutatása mellett és csupán az illetékes ipartestület meghallgatása után legyen kiadható; továbbá amaz általános felhatalmazás vétetnék fel, mely szerint a II. fokú iparhatóságok feljogosítottának, hogy különös tekintetbevétel érdemű körülmények közt, az illetékes ipartestület, illetőleg keresk. és iparkamara meghallgatása után, egyeseket a képesítés igazolás kötelezettsége alól esetről-esetre felmentessenek; és hogy a keresked. miniszter felhatalmazást nyerne arra, hogy egyes kézműiparágak speciális viszonyaira való tekintettel, a készítmények teljes előállítására szükséges kiegészítő munkálatok egyesítésére nézve, rendeleti uton, kivételes intézkedéseket állapíthatasson meg; s ha felvétetnék ama rendelkezés, mely szerint az iparos, tanoncot csak abban az iparágban tarthat, melyre nézve a törvényes képesítést kimutatta; végre a 101. §. d) pontja teljesen hatályon kívül helyezettnek.

Ezekben ismertetjük rövid körvonalakban a nagyfotosságu emlékiratot, melynek hogy sikere és eredménye legyen, iparosaink érdekében nagyon kívánatosnak tartjuk.

Sz—s.

És most, — mikor megunva a maga semmisségét, törvényt tartott maga fölött, — irigylük töle azt a halomka földet a mi betakarja. Rátapodnak, — utána kiáltják: csaltál, — loptál. Bizalmat, hitet, szeretetet. A falat száraz kenyeret, az egész örömtelen életet. Az erőnyeknek benne keresni nem voltidőnk; a bűneinkért hadd kaloljon ő is.

A kilocsantat vére pedig még fel sem száradt. És ez a sötét aludt vérfolt ítéletet kér. A ki büntelennek érzi magát, az dobja rá az első követ.

Bűnös volt? Ki tette azá? Ki nevelte fel, ki adott neki példát, ki táplálta, ki vezette, — és miért túrta, a ki tudta?

Bölcs jogtudósok törlik el a bosszúálló börtönt, és állítanak helyébe javító intézeteket, miért nem siet a tisztelt társadalom velők karöltve járn? Miért várja be a véget, a hol többé munkája nincs? Csak hogy itélhessen magas piedestáljáról, könyörtelenül.

Porszem az egyik, mint a másik. Ki tudja melyik porszem mit rejt. Hol, mikor és miként kerülne ill-tékes helyére? Hány van a kit gyémántnak tartunk, és csak hitvány kavics, és hány, a ki valami lehetett volna, ha felemeljük, ha el nem tapodjuk.

Ki meri állítani, hogy e szétrongyolt koponyában nem lakott-e égő vágy: szép, nagy, nemes tettek után, hogy ez a vér nem egy fájó, érző szívet táplált-e, hogy ez a senki csakugyan — semmi volt. És ki az oka, hogy nem jutott el oda a hova vágyott, hogy azá lelt a mi lett.

„Ne itélj, hogy ne ítéltesél!“

Most ott nyugszik csendesen. Vezéseket el gyermekeiteket a sirjához, és mutassatok rá: itt nyugszik egy senki, a kit egy gyenge társadalom tett — semmivé.

György Emőd.

Ingatlan birtok változások.

A zilahi kir. járásbírósa területén. Kovács Béla megvette Paró Vaszlíka ököritői ingatlanait 30 frtért; — Muna Gábor Zsibován Ilána egrespataki ingatlanát 20 frtért; — Drági Juonné Bogdán György kasolyi ingatlanait 100 frtért; — Banue Tógyer Marinkás Gligor, Ungur, neje és társai káspatoki ingatlanát 40 frtért; — ifj. Varga Kulcsár Balint Szántó Mária erkedi ingatlanát 60 frtért; — Csue Ilie Csue Mária és társai vízmezői ingatlanát 50 frtért.

A tasnádi kir. járásbírósa területén. Gróf Couy-Chanes Endre alsó-petényi (Nógrádm.) lakos megvette Góld Zsigmond és neje budapesti lakosok érgitolt, ér-sztkirály, érmindszenti összes ingatlan és felszerelés, butorzat stb. 285000 frt. Megjegyeztetik, hogy vevő eladókna király-daróci ingatlanait is megvásárolta s a 285000 frt vételárban ezen ingatlanok vételára is benn foglaltatik; Buttyán János megvette Tatár Gábor f.-szopori összes birtokát 135 frtért; — Nagy Lajos és neje Magyar földhitelintézet tasnádi egy drb. pusztaszőlőjét 700 frtért; — Hajdu László és neje Pópa Demeterné esányi összes ingatlanát 842 frtért; — Kis Nichite s társai Kis Tógyer és társai zálnoki birtokát 30 frtért; — Drágos János Király Mihály és neje esányi birtokát 478 frt 10 krért; — Tyitye József s társai örökölte Tyitye Ilé és Nátylet újímeti birtokát 996 frt 80 kr értékben; — özv. Szabó Tógyerné s társai néh. Szabó Tógyertől esőgi birtokát 300 frt értékben; — Pap Mária és társai néh. Pap Mátétól o.-csaholyi birtokát 40 frt 40 kr értékben; — Uray Elek néh. Uray Etelkától ér-szt.-királyi birtokát 40 frt értékben; — Osi Sándor és Istrán néh. Osi Sándor és nejétől szakcsii birtokát 50 frt értékben; — Gróza Flóri s társai néh. özv. Gróza Nánától kegyei 109 frt értékben; — Zsurzuc Flóri néh. Zsurzuc Gavrilánétól n.-derzsidi birtokát 78 frt 40 kr értékben; — Górgán Stefán Cili s társai néh. Górgán Vaszlílikánétól k.-derzsidi birtokát 237 frt 60 kr értékben; — Benic Sámuel megvette Peres Anna s társai a.-szopori 3 drb. szántóját 49 frtért; — Dankó Farkas Dankó Róza ér-szt.-királyi összes birtokát 100 frtért; — Luppá Tódor Kuppá Vaszlíka girókutai 2 drb. szántóját 40 frtért; — Rös Ignác és neje Bertus Mihály és neje t.-szántói házas belsőségét 300 frtért; — Buttyán László s társai örökölte néh. Buttyán Sámuelét érkávási összes ingatlanát 4 5 frt értékben; — Burján Julcsa ifj. Barra Miklósné néh. Burján Andrásnéétől ákosi összes birtokát 233 frt 05 kr értékben; — Rabló Onuc és György néh. Rabló Vaszlíktól f.-szopori birtokát 178 frt 40 kr értékben; — Farkas Terézia özv. Bartha Lajosné néh. Farkas Mihálytól szakcsii birtokát 260 frt értékben; — Vak Mariska s társai néh. Vak Ráchelettől zálnoki birtokát 42 frt 60 kr értékben; — Szommer István és Hólemán István megvette özv. Seréb Józsefné taspádi birtokát 180 frtért; — kisk. Fülöp Mária s társai örökölték néh. Szabó Pétertől érmindszenti birtokát 2864 frt értékben; — kisk. Peres Flóra és Mariska néh. Peres Páves a.-szopori 230 frt értékben; — kisk. Kis Flóra néh. Lobanc László t.-szarvadi birtokát 28 frt 60 kr értékben; — Nyikita György néh. Nyikita Nue a.-szopori birtokát 103 frt 40 kr értékben; — kk. Leményi Pap Nue és Nyikulaj Leményi Pap Péternétől girókutai birtokát 243 frt 60 kr értékben.

A zsiói kir. járásbírósa területén. Pap Stefan örökölte Nooigán Vaszlíka, Stefan, Gligor és Pap Anyika, Gyurka sz.-udvarhelyi 1 ház 1 réti és külsőségét; — Bárbar Vaszlíka Bárbar Nyukulaj Bárbar Juon kööli 1 ház és több szántóját; — Dobokán Flore Dobokán Juon, Anikó és Alba Vaszlíka karikói 1 ház és 15 drb. földből 1/2 részt; — Krekán Alexa Krekán Vaszlíka, Jakób és Nozsa Dotva turbucui 1 ház és 4 drb. földjét; — Irád Irinie Mihuc Mosztán Mihuc Gligor, Juon, Mitru dabjoni 3 házat és 6 db. földet; — Marián Tógyer Marián Vaszlíka, Gavrilla, Alexandr, Floare, papteleki 3 ház és 15 drb. földjét; — Rogyina Indre Rogyine Kosztán Nasztária és Jankis Száv. almás-balázsházi 1 ház és 18 drb. földből 1/2-ed részt; — Farkas Tódor Farkas György Juon köödi 2 ház és 25 drb. földjét; — ifj. Nagy Sándor megvette Forszin László farkasmezői 10 drb. szántóföldjét 200 frtért; — Donos Péter és neje Farkas Juon köödi 15 drb. szántóból 3/4 részt 60 frtért; — Hajduk Tyifor Hajduk Tódor rároni 1 drb. szántóját 25 frtért; — Tólos Juon Tólos Pável prodánfalvai 1 szántóját 30 frtért; — Székely Albert és neje Gyarmati Illés somró-ujfalvai 1 ház és 3 drb. szántóját 60 frtért; — Mercse Tódor Kebe Mihály dabjoni 2 drb. szántóját 40 frtért; — Csocsán Tódor Gyurkó Juon dabjoni 1 kaszálóját 40 frtért.

A sz.-esehi kir. járásbírósa területén. Krizsán Georgie megvette Csurdás Ilyána f.-bereksozi 1 belsőségét 150 frtért; — Kozma Gavrilla Kozma Mária f.-bereksozi 1 belsőség és 2 szántóját 160 frtért; — Várna Jakób Várna Stefan f.-bereksozi 1 szántóját 23 frtért; — Bábuca Ilie Bábuca Gligor k.-nyira járandóságát egészen 60 frtért; — Balog István és neje Balog Janosi hadadi 1 szántóját 20 frtért; — Hetely Flora Csiriz Mártonné tóháti 1 szántóját 30 frtért; — Hári Ferenc vsai ev. ref. egyház vsai 7 drb. birtokát 320 frtért; — Atym Nue Árgyelán Andreea f.-szivágyi 2 szántóját 100 frtért; — Vajda János Pap Katalin örményesi 1 drb. szántóját 150 frtért; — Bánkos János, a Vaszlíki parászki és Bánkos Mariska Drágomis Lizárné örményesi 1 belsőségét 7 frt 50 krért; — ugyanazok Drágomis Jirova örményesi 1 drb. belsőség 7 frt 50 krért; — Farkas Jozsef Pap Georgie ilvefalvai 1 telekét 75 frtért; Flonták Szimjon Gligi Flonták Szimjon alsó-bereksozi ház, kert és 12 drb. külsőségét 200 frtért; — Brándusán Iráján átadta Deák Parászka bábcui összes birtokát

Különfélék.

— Mai számunk rendes szépirodalmi mellékletének tartalma: „Lendvainé“ képpel, — „Igen szép leány, igen esunya legény“ (mese) irta Mosdósy Imre, — „Fiatal óriások“ — Szatira — irta Gnaal Mózes, — „A vasuti vonatok fékezése“ irta Guta József, — „Divatlevél“ „Lena“ regényfolytatás, ford. V. Szöcs Géza, — Képtalány és Háromszög rejtvény.

* Kinevezés. A helybeli ipariskolánál Szentimrey István lemondásával üresedésbe jött igazgatói állásra városunk polgármestere Bogdán István községi iskolai igazgató tanítót nevezte ki.

* **Kinevezés.** A sz.-somlyói rom. kath. gimnasiunál alkalmazva volt rajztanár és az iparisiskola igazgatója Szentimrey István az erzsébetvárosi állami gymnasiumhoz helyettes tanárnak lett kinevezve. Midőn Szentimrey István barátunknak körünkől távozása felett sajnálatunkat fejezzük ki, fogadjuk a megérdemelt kinevezéshez szerencsekívánatunkat.

— **Értesítés.** A helybeli róm. kath. püspöki algyimnasiumban a beiratások f. é. szeptember hó 1, 2, 3-án történnek, d. e. 8. 12 óráig. 3-iktól számítva 8 napig a késedelem indokainak tekintetbe vétele mellett határoz az intézeti igazgató; ha a jelentkezés 1 hét után, de két hétnél nem későbbben történik, az engedélyt a felvételre a tank. kir. főigazgató adja meg alapos indokolás nyomán; a még később jelentkezők a vall. és közközt ügyi miniszteriumhoz forduljanak. A fölvetelnél fizet minden tanuló fölveteli díj címén 2 frtot; az ifjusági könyvtár gyarapítására 50 krt, az év végén kiadandó „Értesítő”-ért 50 krt s az ének tanításáért szintén 50 krt. A tandíj egész évre 12 frt, ennek fele a beiratáskor, másik fele a második félévben fizetendő. Szept. 4-én „Veni Sancte”, 5-én megkezdődnek a rendes előadások. Az igazgatóság.

— **Egyházmegyei tanács** és házassági törvényszéki ülést fog tartani a szilágyszolnoki ev. ref. egyh. m. tanácsa szeptember hó 4-én, Sz.-Somlyón Nagy László esperes hivatalos irodájában.

— **A sz.-somlyai rom. kath. fiu és leány iskolákba** a beiratások a beálló tanévre aug. 31-én kezdődnek. A tanítás szept. 5-én veszi kezdetét.

— **Eszküvő.** Helperin Salamon margittai kereskedő e hó 19-én esküdött örök hűséget Herzfeld Gizella k. a. Herzfeld Éliás helybeli kereskedő leányának.

— **Kinevezés.** Krizsán Károly végzett jogász a marosvásárhelyi kir. törvényszékhez segédydíjas joggyakornokká nevezetett ki.

— **Pályázat.** A zilahi ev. ref. kollegium államilag segélyezett főgimnasiunában rajztanári rendes tisztekre 800 frt évi fizetéssel pályázat van nyitva. Pályázati kérvények a zilahi ev. ref. kollegium előjáróságához f. évi szeptember 1-ő napjáig nyújthatók be.

* **Szilágysági vasút.** F. évi október hó 1-én a szilágysági h. e. vasuton a helyi személy és podgyászdíjszabás I. füzetéhez tartozó II. pótlék lép életbe, mi által a földijszabás és az ahhoz eddig megjelent pótlékokban foglalt menetdíjak fölemeltetnek. Ugyane naptól fogva ezen helyi érdekű vasut vonalain I. osztályú személykocsi is fognak forgalomba helyezettetni s a IV. pótlékban közölt menetárak alapján az utazó közönség rendelkezésére bocsátatni.

— **Nyílt számadás.** A helybeli ifjuság által e hó 15-én a várkertben felállítandó lámpák és padok beszerzésére rendezett táncestély alkalmával bevétel volt: 11 család-jegyért 28 frt 50 kr, — 80 személyjegyért 80 frt, összesen 107 frt 50 kr. Kiadása 123 frt 97 kr, hiánya 16 frt 47 kr. — Ez alkalommal felülfizettek: N. N. 1 frt, — Gencsy Sándor, — Gerece András, — Káttay József, — Nedeck János és N. N. 50—50 krt, — N. N. 33 krt, mely felülfizetésekért köszönetünket nyilvánítjuk — azaz, hogy ezen 3 frt 33 kr összeg városi tek. polgármester urhoz a mai napon betérjesztetett. Sz.-Somlyón, 1891. évi augusztus hó 24-én. Virág Lajos elnök, Balta Elemér alelnök, Farkas István pénztárnok, Balázs Márton jegyző.

— **Halál a fürdőn.** Bund Vilmosné Hitter Jozefin a zálnoki fürdőn, hová gyengélkedő egészsége helyreállításá végett kirándult, f. hó 23-án szélhűdés következtében hirtelen elhunyt.

— **Borászati vándortaná**r Guzman Dénes ur újból felkereste városunkat, hogy megtekintse a város telepén tett munkálatoakat és az érdeklődőknek a szőlő restaurálás körül utbaigazítást, tanácsot adjon. A városi telepen a nyáron eszközölt ojtásokkal, eltekintve a fogamzási százalék kiesiny voltától, megelégedve az ojtások minőségéről dicsőítőleg nyilatkozott. Felhívta különösen a csekély számú hallgatóságot, hogy az állam peéri telepit tekintse meg, a hol egy újabb ojtási módozattal értek az idén nagy sikert el. Közönségünk oly apathicus, oly kevés érdeklődő jelentkezett a szakismeretet nyújtó előadás hallgatására, hogy valóban azt kell hinnünk, miszerint a mi közönségünk teljesen meg van elégedve ezzel a phylloxera világgal s sem a bor, sem az abból nyerhető pénz nem ér neki annyit, mint az a boldog semmittevés.

— **Gazdasági és iparbank** létesítése érdekében értekezlet volt Zilahon f. hó 17-dikén Szikszai Lajos, kir. tanácsos, alispán elnöklété mellett. Az értekezleten szép számmal vettek részt az érdeklődők, többen a vidékről is. Részvények jegyzésére az aláírási íveket Lőrincy György, országgyűlési képviselő, birtokos, Kiss Lajos ügyvéd, zilahi; ifj. Kandel József birtokos, tasnádi; dr. Váradi Zsigmond ügyvéd, nagyvárad; Policser Mór, gyáros, budapesti; Kovács István, birtokos, érkávási, Részler Adolf, terménykereskedő, tasnádi; Benkő Gyula, birtokos, szilágyszegi

lakosok, mint alapítók bocsátották ki. Az intézet gazdasági és ipari érdekeknek hitelnyújtás által előmozdítására, újabb hason vállalatok létesítésére alakították százezer frt alapítókéval a budapesti magyar ipar- és kereskedelmi bank támogatása mellett s mint ilyen országos támogatásban is részesül. A 100 frtos részvények egy év alatt fizetendők, még pedig a f. évben 50%, jövő évi májusban 10%, augusztusban és szeptemberben 20—20%. Az aláíráások záró határideje f. évi szeptember 20. Zilahon aláírni lehet Kiss Lajos ügyvédnél, ki ideiglenes pénztáros is. Az új intézet a közönséget olcsóbb kölcsönhöz kívánja juttatni; az által, hogy a többi vármegyei pénzüzetnek versenytársa lesz: a kamat leszállítását eszközöli.

— **Himen.** Stefanovics János krasznai kereskedő aug. 16-án eljegyezte Deesen Bosánci János kedves és szép leányát Terézt.

— **Farkas István,** krasznai plébános, lapunk kitűnő munkatársa, mint sajnálatmal értesülünk, már régóta súlyos beteg. Gyógykezelése végett a napokban Kolozsvárra utazott.

— **Új vidéki pénzüzet.** Nagy-Károlyban „Nagy-károlyi kereskedelmi és iparbank részvénytársaság” címmel új pénzüzetet van alakulóban, melynek létesülése aláírások útján már is biztosítva van. Az intézet elnöke Kovács József ottani ügyvéd lesz.

— **Médvetáncoltató fenevadak.** Vasárnap olyan mulatságban részesült városunk utcán járó közönsége, mőtől a rendőrség már egyszer megkímélhetne a nélkül, hogy egy pár oláh cigány kivételével bárki is neheztelne intézkedéséért. Toprongyos oláh cigányok vezettek, vagyis kiroztak végig a város utcáin keresztül 3 medvét és egy majmot, bőgtetve a szerencsétlen állatokat bot ütésekkel és az orrukba kötött sodrony rángatásával. Szabad volna tán az ilyen állatkinzást mint kihágást meg is büntetni.

— **Kiss Albert** illyefalvi ref. pap összes behordott kalászos terményét, mely egész évi javadalmát tette, az összehordást követő éjelen valamely gonosz kéz felgyújtotta — s így még a biztosítás lehetősége is ki volt zárva. — Az egyház, szeretett papjának kárát, 400 forinttal sietett enyhíteni, ugyanezen célra az erdélyi ev. ref. egyházkerület igazgatótanácsa 100 frt segélyt szavazott meg. Olvasóink Kiss Albertet még kémeri papsága idejéből mint a közjónak fíradhatatlan harcosát s e mellett igazi papot ismerték. Valóban nem lehet eléggé csodálni, hogy akad oly cudar ember, ki egy ilyennek is képes kárát akarni.

— **A széplaki tüzesetről** mult számunkban közölt hírlapunk Miron Mihály ur értesítése folytán oda helyesbítettük, hogy a tűz nem a Miron testvérek, hanem a Miron Mihály és társai szertűjén volt. 470 kereszt gabona és 40 kazal szalma égett el. Nem valószínű, hogy a tűz a gőzgéptől eredt volna.

Irodalom.

— **Jókai legújabb regénye.** A Pesti Hir-lap augusztus 20-iki számában vette kezdetét Jókai legújabbban írt költözetes regénye: A fekete vér, melyre fölírjuk a magyar regényirodalom barátainak figyelmét. A Pesti Hir-lapra augusztus 20-tól kezdve is elő lehet írtetni, 1 óra 1 frt 20 krral, negyedévre negyedévre 3 frt 50 krral. Ugyancsak Jókai Mór-tól elbeszélést fog tartalmazni a Pesti Hir-lap 1892-iki nagy naptára is, melyet minden most belépő előfizető is díjtalanul fog megkapni, mint a Pesti Hir-lap karácsonyi ajándékát.

— **„Lázban”,** regény írta Lindau Pál. A jeles német regényíró egyszerű, de azért mindvégig megkapó és érdekes mese keretében hű lélektani alappól kiindulva képet adja egy ugynevezett „tiltott” szerelemnek. Osterode tanár, egy nagyvirű tudós egy év előtt nőül vett egy fiatal leányt akit tudománya miatt elhanyagol. Midőn öcsese Willern Richard Berlinbe jön, meglátja azt az elhagyatottságában kétszeresen bájó nőt és mindkettőjükben lángra kap a „szikra”. A szenvedély ellenállhatlan erővel vonza öket bükkrebe, s meghálolnak nekí. De Willern Richard nem bírja el a tudatot, hogy megcaltta jöltevéjét és belehal. Lázálában elárulja feltéve őrzött titkát nagybátyjának és ez követve a „tue la” elvett, megölti nejét. Egy segéde Schlem János, hogy megkerítse magának Osterode utolsó nagy művét, örült-nek jelenti ki a híres tanárt; aki aztán még sokáig el magányban és elkerülve az emberek-től. A mesteri lélektani rosz mindvégig dicséretére válik Lindau jeles tollának. A kitűnő munkát Tábori Róbert fordította sikerülten és megjelent a Singer és Wolfner-féle „Egyetemes Regénytárban” mint a vállalat VI. évfolyamának 18. kötete. Ára igen csinos piros egész vászonkötésben 50 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

3238—891. tkkvi sz.

Arverési hirdetmény.

Orosz Simon ügyvéd sz.-somlyói lakosnak Lukács György lompérti lakos elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 396 frt tőke, ennek 1873. március 27-től 1883. március 27-ig járó 6% kamatai, 20 frt 10 kr. perbeli, 8 frt 80 kr végrehajtási, 11 frt 50 kr. előbbeni, 4 frt 50 kr. jelen árveréskérsi és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül **1891. szeptember hó 11-én** d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Lompért közszékházához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg.

I. Elárvereltetik szükség esetére a kikiáltási áron alul is végrehajtást szenvedő Lukács Györgynek a lompérti 167 számú tjkvbeni A. I. 1—5. rend, 326, 503, 778/a, 877, 983 hr. szám alatti ingatlanai 7-s-ad (hét nyolcad) része 334 frt 25 kr. kikiáltási ár mellett.

Lukács Katalin által több megvásárolt egyenyeiad rész nem árvereztetik.

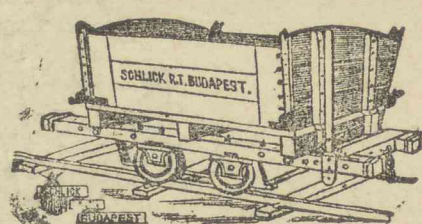
II. Árverelni szándékozők (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszázötödét készpénzben, vagy óvadékképes értél papírban a bírósági kiküldött kezéhez banatpénzül előre letenni; vagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a banatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Lompért közszékház előjáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíró mint tkkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1891. június 16-án.

MILE MIHÁLY,
kir. jbró.

Szállítható MEZEI VASUTAKAT

gazdasági, erdészeti és ipari célokra legjobb kivitelben jutányos áron, továbbá:

SCHLICK-féle mélyítő-

és egyetemes acél-ekéket (SACK-rendszer)

jelentékenyen leszállított árak mellett szállit 4—10

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár

részvény-társaság BUDAPESTEN.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból álló értesüléseinek gyorsasága, alapossága, s sokasága, rovatainak változatosága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértést” népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s a gazdasági közönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdéi tudósításainak bőségével s alaposságával már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcájában, annyi regényolvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, ugy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr, negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

25 —

Szabottárak!

FÁBRY JÓZSEF

divatáru háza kispiactér, saját ház.

Legnagyobb választékban most érkezett férfi és gyermek kész öltönyök, kalapok, lábbelik, öltönyökre való gyapju szövetek, paplanok, madracok, férfi és női divat és pipere áruk; Férfi, női és gyermek lábbelik 2000 pár raktáron, gyári árak mellett.

Továbbá kész ingek, gallérok, nyakkendők, zsebkendők, keztyűk, mindenféle vászonneműek és chiffonok eredeti árak mellett, — öltönyöket saját üzleti szabóm által részletfizetés mellett is, legdivatosabban készítették.

Külön gyári raktár Szilágymegyére fa- és vasbutorok, butor behúzó szövetek, varró gépek, vaspénztárak, zongorák, kerti és nyaraló berendezések, cimbalmok és tükrök eredeti gyári árak mellett. — Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek, meg nem felelő áruk kicseréltetnek.

Tisztelettel kérem új divatáru házam és butor raktáram megtekintését, és becses pártfogását.

2—6 Tisztelettel:
FÁBRY JÓZSEF.

Szabottárak!

Hírreves szobapadló fényfáz gyári raktára. Brünni, brassói gyapjuszövetek gyári raktára.

Értesítés.

Alantírott, ki a kolozsvári női ipariskolában a 3 évi tanfolyamot bevégeztem, és a kolozsvári m. kir. állami tanítónői képezdében mint női-kézimunka tanítónő oklevelet nyertem, képesnek érzem magam egy oly iskolát nyitni, mely kiegészítőül szolgál a helybeli VI. oszt. leányiskolának, úgy hogy azon növendékek, kik az elemi iskolából kilépnek, alapot nyerhessenek a háztartásban előforduló szükséges női kézimunka elkészítésére, és egyszersmind az ismétlődő osztályban kötelezett tantárgyakat tanóránban gyakorolhatják a gyakorlati életben való hasznosítás céljából.

A beiratkozások Hónig Albert ur lakásán (kaszinó-épület) augusztus hó 27-től szeptember hó 1-ig eszközöltetnek, azontul az iskola helyiségében.

A programmot a t. c. szülőknek tájékoztatás végett legközelebb megküldöm.

Szilágy-Somlyó, 1891. aug. 26.

Tisztelettel:

Grünbaum Antonia.

Egyetlen kísérletből bárki meggyőződhetik, hogy a

Zacherlin

minden rovar elpusztítására a legkitűnőbb,

mert ez -- mint egyetlen más szer sem a világon, -- hihetetlen gyorsasággal még legesekélyebb nyomát is elpusztítja „mindenféle” rovarnak. Legcélszerűbben alkalmazható a Zacherlin kimélő-szerkezetből való beporozással.

Ne tévesszük ám össze a Zacherlint más közönséges rovarirtó porokkal, mert a Zacherlin sajátlagos különlegesség, mely sehol és soha nem is létezett s csak is

J. ZACHERL névvel ellátott lepecsételt palackokban létezik.

A ki tehát Zacherlint kér és papírhüvelybe, vagy skatulyába csomagolt port kap, az biztos lehet, hogy megszalták vele.

Valódi Zacherlint adnak:

Szilágy-Somlyón: Fábry József és Ruszka Ignácánál. — Tasnádon: Dulka Eleknél. — Zilahon: Bikfalvy testvéreknél.

11—12

Hirdetések

a „Szilágy-Somlyó” részére a kiadóhivatalban jutányos áron felvétetnek.

BALLÓ JÁNOS,

ezelőtt:

TELEGDY MÁRTON

fűszer-, papir-, könyv-, norinbergi és diszműáru kereskedése Szilágy-Somlyón.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát, u m.:

női és férfi lábbelik, china-ezüst étesszükszók, tálcák és gyertyatartók, alpaca, pakfong, vörös és sárga réz sodrony és acélárak, stájer asztali evő és zsebkések, legfinomabb ollók disz. és pipereárak teljes választékban, virágtartók, uti bőröndök, kézi táskák, szivar és pénztárcák, vadász és lovagló eszközök, sétatobotok, új városi ostorok, selyem és alpaca esernyők, valódi tajtékárak, pipák csibukok, száraz, szopókák és borostyánkőárak, a legismertebb porosz- és csehországi gyárakból gummiöltönyök, plaide-ok, valódi orosz bagaria árak, asztal, ágy és szobaszőnyegek és ablakfüggönyök. — Férfi kalapok raktára, Brünner-féle biztos petróleum lámpák, mosdó garnitúrák, Thonet-féle nád-székek, tükrök, varrógépek, angol hámkenők valódi finom illatszer szappanok, hajkenők tiszta-ujlaki bajuszpedró, Bayley-féle esbouquet, valódi prágai keztyűk nők és urak számára.

Debreceni István gőzhengermalom liszt-raktárának

árjegyzéke.

Dara, asztali nagy sz. 100 kg.	20 frt — kr.
Királyliszt . . szám 0.	18 frt — kr.
Darakivonat . . „ 1.	17 frt 50 kr.
Sütőliszt . . „ 2.	17 frt — kr.
Lángliszt . . „ 3.	16 frt — kr.
Kifliliszt . . „ 4.	15 frt — kr.
Zsemlyeliszt . . „ 5.	14 frt — kr.
Fehér kenyér I. „ 6.	13 frt 50 kr.
„ „ II. „ 7.	13 frt — kr.
Barna „ I. „ 8.	10 frt — kr.

Fűszerárak árjegyzéke.

Cukor, finom, süveg számra 1 kg.	—42.
„ „ klgként	—44.
Kávé, cuba „	2.10.
„ gyöngy „	2.10.
„ ceylon „	2.—.
Rizskása, finom „	—32.
„ közöns „	—24.
„ Rangon „	—20.
Gyöngykása „	—32.
Milly gyertya „	—46.
Takarék „ „	—32.
Petroleum, amerikai petroleum	—26.

Egész szákkal megfelelő engedménnyel.

Továbbá: napernyők, férfi fehér, színes és oxford ingek, valódi vászon zsebkendők jótállás mellett, első minőségű pottendorfi kötőpamut, legfinomabb háromszáлу angol varrócérna, valamint mindenféle gépselymek és cérnák, író, rajz és iskolaszerek, meritett. gyári, csomagoló s levélpapírok és borítékok, Khun-féle réztollak, legfinomabb író-nok és pecsétviasz, gyermekjátékok, ételhordó és mindennemű kosarak, kávéskannák, olajtartók és mosógépek. nagy raktára.

Valódi francia pezsgő. Szilágysági kitűnő borok.

Elfogadok megrendeléseket könyvekre és bármely szakmában vágó cikkekre, s azokat pontosan, gyorsan és jutányos áron eszközölöm. Postai megrendelések gyorsan teljesítetnek az eredeti árban.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve,

mély tisztelettel:

30—52

Balló János.